

Kada učenici postanu učitelji - lekcija o zahvalnosti

Najvažniji tekst koji ćete pročitati danas: Neobičan čas koji je prerastao u ključnu lekciju godine.

Prije nekoliko dana u sandučiće elektronske pošte profesora_ica stigla je kratka, sasvim formalna poruka: učenici naše škole obratili su se Nastavničkom vijeću s molbom za sastanak.

U obavijesti je stajalo tek nekoliko redova - poziv na "otvorenu i jasnu komunikaciju u vezi s aktuelnim promjenama u načinu ocjenjivanja" i poruka: "Ako želite čuti naš glas, molimo vas da prisustvujete."

Ništa više.

Bez dodatnih objašnjenja, bez nagovještaja.

Dovoljno, međutim, da među nama zavlada lagana nelagoda. U vremenu kada su pritisci u obrazovanju svakodnevni, a komunikacija između učenika i nastavnika često svedena na formalnost, ta poruka je zvučala ozbiljno - možda i zabrinjavajuće.

I tako smo se, u srijedu 12. novembra 2025. godine u 13:10, okupili u školskom amfiteatru, ne znajući šta nas čeka.

U trenutku kada su učenice trećeg razreda matematičko-informatičke gimnazije ušle i počele čitati svoj tekst, postalo je jasno da se ne radi ni o pritužbi, ni o zahtjevu.

Naprotiv, radilo se o nečemu rijetkom i dragocjenom.

Njihove riječi počele su ovako:

“Poštovani profesori i profesorice, srdačno vas pozdravljamo i cijenimo vaše današnje prisustvo...”

U nekoliko minuta, ton koji je na početku bio napet pretvorio se u tišinu punu emocija.

Rečenica za rečenicom, učenice su nas vodile kroz ono što rijetko čujemo naglas - iskreno priznanje koliko profesorski trud, strpljenje i podrška zapravo znače.

Umjesto kritike, stigla je zahvalnost.

Umjesto optužbi, priznanje.

Umjesto otpora, poštovanje.

Svaka riječ odzvanjala je toplinom i zrelošću koje su nas, bez pretjerivanja, razoružale.

U trenutku kada su završile, amfiteatrom je vladala ona posebna tišina koja se ne može isforsirati - tišina u kojoj su se, čini se, svima nama pomiješali ponos, zahvalnost i divljenje.

Meni je, priznajem, nešto "upalo u oko". ☹️ Ni srca ostalih kolegica i kolega, vjerujem, nisu ostala ravnodušna.

Svi smo izašli iz amfiteatra s istim osjećajem: da su nam učenici održali čas, i to onaj koji se ne nalazi ni u jednom planu i programu.

Učenice IIIb odjeljenja matematičko-informatičke gimnazije JU "Srednja škola" Konjic: Asja Ćorić, Amina Gakić, Iva Anđelić, Rania Jazvin, Adna Duranović, Emina Nikšić, Lejla Prevljak, Lara Junuz i Lamija Jazvin

U nastavku prenosim originalni tekst koji su učenice pročitale pred Nastavničkim vijećem:

Poštovani profesori i profesorice, srdačno vas pozdravljamo i cijenimo vaše prisustvo. U današnjem svijetu punom informacija i dešavanja, često dolazi do zabuna, dezinformacija i često se dešava da ljudi budu u pogrešnom vremenu i na pogrešnom mjestu.

Mi za vas imamo jednu dobru i jednu lošu vijest. Dobra vijest je da se vi trenutno nalazite na pravom mjestu u pravo vrijeme, a loša vijest je da je u vašem slučaju došlo do dezinformacije. Vi ste obaviješteni da vas pozivamo na sastanak na kojem bismo se požalili na način ocjenjivanja, količinu gradiva, testova i pritiska. Mnogo vaših kolega je odbilo naš poziv te su ga osudili.

Mi primijetimo sve što se dešava u našoj školi. Svaka promjena utiče na nas, ali vi ste većinom tu uz nas. Svi smo mi ljudi i pravimo greške. Vi ste tu radi nas i mi to cijenimo. Nepravda nas uvijek zaboli i zato smo nekada buntovniji, ali vi to i sami znate. Ipak, kao ljudi, nekada to zaboravite. Po reakcijama koje su došle do nas, shvatili smo da ste se malo uzбудili, čak više nego što smo

očekivali. Strah je zavladao među vama pa je krenulo i vaše buntovništvo prema nama. Možda smo malo zamijenili uloge ovdje. Mi smo vas malo izigrali, ali s razlogom.

Pravi razlog zbog kojeg smo vas pozvali jeste taj da vam želimo reći: HVALA! Vama koji ste tu, hvala za vašu profesionalnost, razumijevanje i količini truda koju ulažete u nastojanju da svoj posao obavljate što bolje možete, što svakako i radite. Hvala vam za sve objašnjene lekcije, urađene zadatke i pažljivo birane metode. Hvala vam za svaki put kada ste pristali da nam nešto objasnite po ko zna koji put, jer onaj prvi nismo razumjeli. Hvala vam za vašu upornost i strpljivost koje pokušavate primijeniti i na nas. Hvala vam za svaki put kada ste nam popustili, smanjili kriterij, količinu gradiva ili dali da popravimo ocjenu. Također, hvala vam za one najljepše dijelove, za svaki osmijeh pa i smijeh koji su prouzrokovale vaše geste ili riječi, za sve inovacije koje ste unosili u proces obrazovanja koji je izazovan za svakoga.

Vi ste nama mnogo više od profesora, vi ste nama vodiči kroz život, osobe koje nas pripremaju za budućnost i uče nas mnogo više od običnih lekcija. U ovoj Ustanovi, na ovim časovima gradimo sebe, a vi motrite svaki naš korak i ne dozvoljavate da skrenemo s puta. Vi niste samo obične figure u našem životu, figure na koje zaboravimo kada pređemo prag školskih vrata. Možda tako ne izgleda, ali svaka vaša riječ ostaje urezana u nama, svaki vaš savjet i kritika. Jednog dana, uz blagi osmijeh na licu, sjećat ćemo se vaših riječi i prisjećati da ste nam baš vi to govorili. Možda ovo nije najbolji način da vam kažemo hvala, ali je naš način. Sam vaš dolazak i izdvojeno vrijeme da dođete ovdje i čujete glasove učenika nama je dovoljno da shvatimo sve. Dio ste našeg odrastanja i hvala vam za to. Mnogo učenika je prošlo i proći će kroz ovu školu, ali mi smo sada dobili priliku da vam se u ime svih nas zahvalimo.

Nadamo se da ćete ovaj naš gest pamtiti i da će vam ovo ostati lijepa uspomena. Ne znamo koga ste ovdje očekivali i kakvu poruku. Oni koji nisu došli, njih želimo ostaviti u neznanju. Vama koji ste tu, HVALA za SVE, jer ste svojim dolaskom potvrdili naše riječi hvale. Činite nas boljim ljudima i ostavljate trag u našim životima. Mi vama danas nismo samo broj u dnevniku. Dali ste nam šansu da kažemo sve što nam leži na srcu. Hvala još jednom na dolasku i nadamo se da ste našu poruku shvatili u potpunosti. Želimo vam svako dobro i da ne zaboravimo: Sretan Dan ljubaznosti!

Važna napomena: Gest je realiziran pod velom tajnosti, pod krinkom sastanka s profesorima i profesoricama na kojem bi bile iznesene žalbe. Učenice IIIb odjeljenja matematičko-informatičke gimnazije preuzele su ulogu predstavnica svih učenica i učenika JU "Srednja škola" Konjic.

Tags

Socio-emocionalni razvoj i razvoj ličnosti

Društveno-humanističko područje

Aktivnosti u zajednici

Collections

Inspiriraj druge

Objava